

Η υπακοή του Γιεζή - Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Εφραίμ Κατουνακιώτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ο προφήτης Ελισσαίος, αυτές τις μέρες ήτανε. Κατά διαδοχήν του προφητικού χαρίσματος ο προφήτης Ηλίας διετάχθη να πάει να χρίσει τον Ελισσαίο, λέει, προφήτη. Έχρισε. Τώρα ο προφήτης Ελισσαίος κατά διαδοχήν έπρεπε ν' αφήσει τον Γιεζή. Αλλά ο Γιεζή έκανε υπακοή; Δεν έκανε. Όταν έφυγε ο Νεεμάν ο Σύρος, επήγε και τον είπε ότι, -ξέρετε την ιστορία τώρα εσείς (Δ' Βασ. κεφ. 5)- και λέει:

— Ο Γέροντας μ' έστειλε να μου δώσεις μερικά ρούχα, άμφια μεγάλα.

— Πάρε.

— Και χρυσό.

— Πάρε και χρυσό.

— Και αμπέλια.

— Πάρε και αμπέλια.

Επήγε, ο Νεεμάν έφυγε. Ο δε Γιεζή γύρισε, πήγε στον Γέροντά του. Αυτός τα 'κρυψε όμως, ο Γιεζή, να μην τα δει ο Γέροντας. Τόσο του έκοβε το μυαλό, ότι νομίζει ότι θα κρυφτεί από τον προφήτη.

Ο προφήτης προτού να 'ρθει ο Νεεμάν: – Πήγαινε και λούσου εφτά φορές στον Ιορδάνη, δεν τον είδε καθόλου, πήγαινε και λούσου, λέει.

— Πάρε και χρήματα, λέει.

— Εγώ δεν έχω ανάγκη από χρήματα, λέει, δεν πουλώ τη χάρη με τα χρήματα, πάνε και λούσου.

Ο Γιεζή, πήγε και τα 'κρυψε.

— Πού ήσουνα; λέει.

— Στο τάδε μέρος.

— Τι έκανες;

— Νά, είχα δουλειά.

Είπε την αλήθεια; Και την πρώτη προδοσία έκανε, που είπε ψέματα στον Νεεμάν νόμιζε ότι θα κρυφθεί από τον Γέροντά του. Δεύτερη προδοσία, τα έκρυψε, και του είπε που ήσουνα, είπε πάλι ψέματα. Του λέει ο προφήτης, εγώ εκεί ήμουνα, που έπαιρνες τα ρούχα. Τρίτη φορά τον κάλεσε ο προφήτης σε μετάνοια. Δεν είπε, «Γέροντα, ευλόγησον, να με συγχωρέσεις, με προσέβαλε ο πειρασμός». Όχι, δεν είπε. Έ, τότες», λέει, «πάρε και τη λέπρα του Νεεμάν».

Τρεις φορές τον εκάλεσε ο προφήτης σε μετάνοια. Ούτε την πρώτη, ούτε τη δεύτερη, ούτε την τρίτη. Ε, τότες λοιπόν ο προφήτης, «πάρε και τη λέπρα του Νεεμάν».

Τί κατάλαβε ο Γιεζή; Και το προφητικό χάρισμα το 'χασε, και την υγεία του έχασε. Και τι τον ωφέλησαν τ' αμπέλια και τα χωράφια; Όταν ο άνθρωπος είναι υγιής, όλα τα ευφραίνεται, όταν είναι άρρωστος, δεν θέλω τίποτε, άρρωστος είμαι, δεν με ευφραίνει τίποτε, διότι είμαι άρρωστος. Όταν είσαι υγιής, όλα. Και τη λέπρα πήρε και την υγεία του έχασε και τον προφήτη τον έχασε· και τι έκληρονόμησε; Και άδεται ο λόγος «η λέπρα του Γιεζη». Όχι του Νεεμάν, του Γιεζή η λέπρα.

Στο σπίτι μας πιο πάνω είναι ο πάτερ-Γεδεών, ο οποίος έχει τους Αρχαγγέλους. Εκεί καθότανε ένας υποτακτικός, ο οποίος πήγε μάλλον να γηροκομήση τους γέρους προ του Γεδεών. Αυτός ήταν παντρεμένος, και επειδή είχε δαιμόνιο, τον

εχώρισε η γυναίκα του, πήγε στο Δαφνί των Αθηνών και στο τέλος κατέληξε στο Άγιον Όρος. Λέει, τουλάχιστον να πάω να σώσω την ψυχή μου, να κάνω υπακοή.

Εφόσον έκανε υπακοή στους γέρους, δεν φανεωνότανε το δαιμόνιο. Νύχτα πήγαινε κάτω στις αλυκές, με το φεγγάρι πήγαινε και γύριζε στον καιρό της Κατοχής, πήγαινε να μαζέψει λίγο αλάτι, να το δώσει στην Κερασιά, στα κελλιά, να πάρει είτε κρεμμύδια, είτε πατάτες, φασόλια. Και δεν έπαθε τίποτες. Όταν όμως η αδερφή του, δεν θυμάμαι καλά, του 'στειλε από την Αμερική εκατό δολλάρια, τα 'βαλε στην τσέπη του. Ιδιορρυθμία! Αμέσως φανερώθηκε το δαιμόνιο.

Και αυτός λοιπόν μας έλεγε ότι του έλεγε το δαιμόνιο: «Βρε 'συ, νομίζεις ότι εγώ θα βγω από σένανε;» λέει. «Τί λέει ο Χριστός; "Τούτο το πνεύμα δεν εκπορεύεται ειμή εν προσευχή και νηστεία" λέει, (Ματθ. 17, 21). Εδώ με τους γέρους, τρωσ και πίνεις, και νομίζεις, θα βγω εγώ;» Ο σκοπός του δαίμονος ήταν να τον βγάλει απ' την υπακοή. Οπότε κατόπιν τον κανονίζει όπως θέλει. «Θα πας κάτω στις αλυκές θα νηστεύεις και τότες εγώ», λέει, «θα βγω».

Ο λογισμός δεν ήτανε μέχρι εκεί του δαίμονος. Ήταν να τον φέρει σε μια απόγνωση και να τον ρίξει μέσα στη θάλασσα. Ν' αυτοκτονήσει. Από που άρχισε ο δαίμονας; Από το Ευαγγέλιο. Ναι, αλλά που κατέληξε. Στο τέλος τον κατάφερε και βγήκε έξω στον κόσμο. Κι ήρθε κατόπιν ο πάτερ- Γεδεών.

Πηγή: Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης, Έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου «Άγιος Εφραίμ» Κατουνάκια Αγίου Όρους, Α' έκδοση 2000.